

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

17 נובמבר 2020

תמ"ש 26826-11-20 צ. נ' פ.

לפני כבוד השופט ארז שני

התובעת: א. צ.

נגד

הנתבע: מ. פ.

נוכחים:

התובעת ובאות כוחה – עורכת דין טלי אלנקרי-מנשה (מטעם הסיוע המשפטי); עורכת דין בר

סוויסה

הנתבע לא התייצב

פסק דין

לפניי מה שהוגדר כבקשה בהולה טרם הגשת תביעה, אשר עדיין לא הוגשה, והעותרת לחייב את האב להשיב קטינות לבית אמן.

מסתבר שעצם התובענה לא הועילה, שכן הקטינות הושבו לאם. אלא שבכותרת לתובענה נכתב כי בית המשפט מתבקש גם ליתן הוראות.

אם תרצה, תאמר כי אותה בקשה למתן הוראות גלומה בסעיפים 26 ו- 27 לתובענה שלפניי, שם התבקשתי להורות אולי על קיום זמני הביקור במרכז קשר או ליתן הוראות אחרות כאמור בסעיף 27, בשל העובדה שמסורת ישראל והעו"ס, כך תואר, "הרימו ידיים" ואין הן מסוגלות לסייע, בוודאי ללא הנחיה מפורשת של בית המשפט.

מסכים אני לחלוטין עם באת כוח האם כשהיא טוענת שהאמור בכתב התביעה, אשר הוגש בדחיפות, אינו אלא "קצה קרחון" של 14 תיקים קשורים נוספים. צודקת גם באת כוח האם כשאומרת שכאשר השעה כעת 08:45, ניתן לראות בנתבע כמי שלא התייצב לדיון ואת האם כמי שזכאית ליטול פסק דין.

הכבדתי על באת כוח האם בשאלה מה טעם לא הוגשה תובענה מלאה בבחינת "דרך המלך" לטפל בבעיה. אלא שמצוות המחוקק, למשל בסעיף 68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות אולי גם

בסעיף 75 לחוק בתי המשפט מחייבת אותי, בכל מקרה בו אני חושב כי נשקף סיכון לקטין, להתערב כאן ועכשיו – תהיינה מפעלותיהן הדיוניות והפרוצדוראליות של באות כוח האם כאשר יהיו.

המעין בתיקיהם האחרונים של הצדדים, ואין מדובר באי הגשת כתב הגנה כאן בלבד, יגלה כי האם נדרשה, למשל לבקשת צו הגנה אשר ניתן (כבוד השופטת נ. רוסמן-גליס) והיא נדרשה לעתירה לסנקציות כדי שיואיל האב להשיב את הבנות ולא לעשות בהן כרצונו.

למעשה, לאור התיקים הקודמים מאמין אני כי הנתבע מתנהג בגסות ועושה בבנות לא רק כשבשלו, אלא גם כדי להכביד על האם.

אתקדם ואומר, כי החומר אשר הצטבר על פני אותם 14 תיקים קשורים מלמד כי אין על הנתבע מוראו של דין: לא עוזרת הסנקציה הכספית, לא הוראות פקידי הסעד ומשכך, מתמרן הנתבע עצמו למצב של הפרת הוראה חוקית.

מורה אני, אפוא, למשטרת ישראל בכל מקרה בו הופרה הוראה חוקית, להתערב ואם יהא בכך צורך למנוע הפרעות של הנתבע, על דרך מעצרו לזמן מה עד להשבת הבנות ולטפל בנתבע כמי שמפר הוראה חוקית.

כאשר מחליט הורה בינו לבינו, כפי שהיה בדיון בתיק אחר, במקרה זה הנתבע, כי בעיניו הוא מושיע את הבנות מבית הכלא של האם ועושה הוא זאת בחוזק יד, כמו אומר שאין הוא כפוף לדין.

מדובר במצב שהוא מסוכן מטבע בריאותו ולא רק כיוון שהבנות הן בנות 6 ו-7 שנים.

עשיית דין עצמית מתמשכת וסדרתית היא בגדר סיכון בפני עצמו, סיכון שאינו ערטילאי אלא סיכון קרוב לוודאי. בוחן מציאות לקוי של האב החושב שאין הוא כפוף לאיש ושיש בידו להלך אימים על העובדים הסוציאליים למשל, על האם וכו', הוא למעשה בוחן מציאות לקוי אשר יכול להתפשט גם על טיפולו בבנות, שלא לדבר על הנזק הנגרם להן בשל התנהלותו ומדובר בלדוות צעירות לימים.

כתבתי כבר בעבר כי שום מערכת משפטית או חוקית לא יכולה להשלים עם אי ציות להוראות בית המשפט. אם כך נאפשר, בין במעשה ובין במחדל, כמו גרמנו במו ידינו לאי יכולתה של המערכת לתפקד.

צריך הורה להבין, כאמור במקרה זה האב, שיש לו זכויות טבעיות להיות בקשר עם יוצאי חלציו, אך אין לו זכות להתעמר בהן או בהורה האחר. זכויותיו של האב אינן עודפות על זכויות ההורה המשמורן ומצב של "כל דאליס גבר" הוא בלתי נסבל ביחסי הורות.

כאשר אומר הורה שאין הוא מציית לגורמים טיפוליים שקיבלו סמכויות כדין גם לא להוראות בית המשפט, הוא בעצם מנסה לתמרן את האם למצב בו "אין מה לעשות" וכבר כתבתי בעבר שבית המשפט אינו רשאי שלא לעשות.

כאשר מגיעים אנו למצב כזה, אזי מערכת של איזונים ובלמים תאמר שיש לסייג את זכות האב לראות את בנותיו על-מנת למנוע ביריונות ואין נפקא מינא אם מדובר בביריונות מעשית או בריונות דיונית.

הואיל וכך, אני מורה כי מעתה ועד שתורה פקידת הסעד מכוח הסמכויות הנתונות לה על-פי סעיפים 19 ו- 68 המוארכות בזאת למשך 6 חודשים, כי אין עוד חשש שהאב לא ישיב את בנותיו במועד – יקוימו זמני השהות במרכז הקשר.

יותר בעתיד הקשר שבין האב לבין הבנות מחוץ למרכז הקשר ולא יושבו הבנות כפי הוראת פקידת הסעד – מורה אני למשטרת ישראל להתערב בכל פעם שכך יקרה ולא רק להשיב את הבנות, אלא גם על-פי שיקול דעתה ליתן את הדעת האם אין צורך לחקור את האב בשל אי מילוי הוראה חוקית.

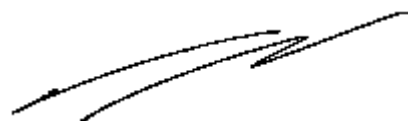
אומר וצר לי שכך אני חושש, כי אם ייטול האב את הבנות שלא במרכז הקשר ושלא על-פי הוראותיי כאן, מבקש אני ממשטרת ישראל להתערב לאלתר.

האב יישא בהוצאות לטובת הסיוע המשפטי בסך 4,000 ₪.

לעת הזו תסגור המזכירות את התיק.

אני מתיר פרסום החלטתי זו ללא פרט מזהה כלשהו אודות הצדדים.

ניתן והודע היום א' כסלו תשפ"א, 17/11/2020 במעמד הנוכחים.

ארז שני, שופט